

Margreet Markerink

Margreet Markerink is de winnares van de Choclo, de nationale compositiewedstrijd voor nieuwe tangodansmuziek. Bij het uitkomen van het zomernummer van La Cadena, begin juni 2008, zijn de winnende nummers voor iedereen beschikbaar. Uiteraard wilden wij meer weten over de componiste van de fantastische nieuwe muziek.

DOOR WILLEM LAMMERINK

De muzikale carrière van Margreet begint vroeg, op haar achtste krijgt ze haar eerste pianoles. Na een paar jaar wist ze dat ze met de piano en muziek verder wilde. Toch zou het nog lang duren voor ze haar richting vond. Na een studie muziektherapie in Nijmegen reisde ze een jaar door de Himalaya in Nepal en Noord India. Terug in Nederland kreeg ze een baan als muziektherapeute en kort daarna startte ze haar studie klassiek piano aan het Hilversums Conservatorium. Op uitnodiging van Carel Kraayenhof, die ze ontmoette na een optreden van Sexteto Caryengue, ging ze naar de tangoafdeling van het conservatorium van Rotterdam. In 2002 werd Tango Dorado opgericht, met wie zij de afgelopen jaren verschillende theatertournees speelde, met als hoogtepunt de tour met Sandra

Rumolino. Sinds een paar jaar speelt Margreet ook met Trio Tangata.

Wat was je eerste reactie toen je hoorde dat je de Choclo hebt gewonnen?
Natuurlijk ben ik heel erg blij en verrast! Blij, omdat ik het als een eer beschouw dat mijn composities als winnende stukken zijn uitgekozen. Verrast, omdat het mij natuurlijk wel een leuk idee leek als ik zou winnen, maar daar had ik zeker niet op gerekend. Ik had geen idee wie de andere inzenders zouden zijn, dus kon ik hooguit hopen dat mijn composities zouden bevallen. Zelf vind ik ze in ieder geval mooi en passen ze bij mijn manier van schrijven. Ik meende echter dat ze wellicht als 'te veel tango nuevo invloeden' of 'te weinig dansbaar' zouden worden gezien.

“If you ask Margreet to write 2 bars, she will write 22 bars”

Een van de redenen waarom je hebt gewonnen is de originaliteit van je composities, kun je iets vertellen over je inspiratiebronnen en je invloeden?

Inspiratiebronnen zijn er vele. Echt klassieke muziek: Bach, Scarlatti, Brahms, Bartok en ook jazz, Chic Corea, Herbie Hancock en Horace Silver. Toen ik voor 't eerst Astor Piazzolla's tango nuevo hoorde, was ik diep onder de indruk. Bij hem hoor je vele stijlen terugkomen, de hele muziekgeschiedenis klinkt er doorheen: Bach, jazz, Stravinsky, opera, tango en toch blijft het absoluut zijn stijl, uit duizenden te herkennen.

Eenmaal op de tango-opleiding duurde het een tijdje voor de oudere tangomuziek bij mij binnenkwam. Met Di Sarli en andere oude meesters kon ik voorlopig nog niet echt uit de voeten. Met andere muziek wel, Pugliese's tango's met de imponerende yumba, Julian Plaza met zijn milonga *Nocturna* en *Esta tarde gris* van Mariano Mores.

De gesprekken met Carel Kraayenhof en zijn lessen over tango-interpretatie en spel zijn zeker van invloed geweest op mijn ontwikkeling als tangomuzikant, pianist en arrangeur, net als de compositie- en pianolessen van Gustavo Beytelmann. Beytelmann heeft mij veel geleerd in die jaren, vooral ook om bewuster te schrijven. Ik zal nooit vergeten dat hij een keer streng zei: “If you ask Margreet to write 2 bars, she will write 22 bars”. Ik had duidelijk de neiging om met opdrachten aan de haal te gaan. Mijn muzikale fantasie is groot, maar als ik echt verder wilde komen, moest ik leren inperken.

Tenslotte heeft het spelen met Tango Dorado veel invloed. Er komt zóveel tangomuziek voorbij, zóveel stijlen en richtingen en alles is prachtig gearrangeerd. En dan voeren we het ook nog uit met een geweldige leuke club mensen.

Het liefst schrijft Margreet muziek in opdracht, desnoods legt ze zichzelf beperkingen op zoals 'maak op deze tekst de muziek' of 'schrijf een wals', of 'schrijf voor je trio met speciale rol voor de contrabas'. Zonder die beperkingen wordt het te groot en te vaag en raak ze verwaald in haar melodietjes. “Ik ben geneigd om sterk ‘vanuit het hart’ te schrijven, maar wil wel praktisch blijven en gericht schrijven helpt daarbij. De melodie komt dan vaak het eerst. Als het beginthema in m'n hoofd zit, ga ik aan de piano verder en bouw het geleidelijk uit, met harmonisch verloop, vorm en variaties. En in de laatste fase komt dan de uitwerking naar de instrumenten en zanger. In de loop van een paar weken kan dan een stuk wel aardig wat veranderingen ondergaan, maar uiteindelijk weet ik ‘dit is het’ en dan moet ik niet te lang meer met wijzigingen bezig zijn.”

Haar 'drang om te schrijven en schep-ten' kan Margreet kwijt in Trio Tangata, waarvoor ze zowel composities, als ook een groot deel van de arrangementen heeft geschreven. “Ik ben dan onder de indruk met hoeveel plezier Jacqueline en Maaïke mijn muziek spelen. En wat is er niet mooier dan dat we er ook het publiek mee kunnen betoveren. Bij Trio Tangata komt er regelmatig nieuw materiaal bij. Soms heeft Jacqueline een mooi stuk gevonden, samen werken we er aan, boordevol ideeën en energie en zo groeit er een nieuw stuk. Na bijna 10 jaar samenwerken weten we precies hoe 't werkt. De arrangementen worden steeds beter, zijn qua vorm logischer en qua vondsten origineler.

De muziek voor de Choclo is geschreven in opdracht en er werden behoorlijke eisen aan de composities gesteld. Vandaar de vraag: *Hoe zijn de nummers die je hebt ingestuurd tot stand gekomen. Zit er een verhaal aan vast?*

Trio Tangata

De nummers *Aquí* en *Candombe nocturno* zijn de oudste tango's die ik heb ingestuurd. Deze twee composities heb ik enkele jaren geleden geschreven als zangnummers, bij teksten van Juan Tajes. Vooral *Aquí* is een erg aangrijpende tekst, over de terugkeer naar zijn stad van herkomst en zoeken naar zijn oude vrienden, die verdwenen blijken te zijn. Ongetwijfeld schemeren de grimmige gevolgen van de dictatuur op de

Tango Dorado

achtergrond. Het nummer werd daardoor een langzame balada, in milonga-ritme, met een yumba middendeel. *Candombe Nocturno* is het sterkst qua ritme. De ritmische kracht van zo'n candombe is prachtig, daar kwam dan 'vanzelf' de melodie uit voort. *Tamba* en *Tibor tango* heb ik opgedragen aan mijn twee zoons. Die titel *Tibor Tango* is een verwijzing en knipoog naar *Libertango*, alleen ga ik in de harmonieën en melodie al vrij snel een hele andere kant op. *Tamba* is een verwijzing naar latinmuziek, maar ook hier is het verloop en de melodie toch weer tango én Margreet. Het laatste nummer dat ik geschreven heb is een walsje *Te quiero*, een wals waar ik, al spelende en zoekende, verliefd op werd.

De opdracht was nadrukkelijk dat je dansmuziek moest maken. Dat is volgens

ons goed gelukt. Wat is jouw relatie, als muzikant en componist, met dansers en spelen op een tangosalon?

Nou, die relatie is maar een dun lijntje. Tijdens de studie heb ik op veel danssalons gespeeld en in de beginjaren van Tango Dorado ook op allerlei salons en festivals. Maar in het afgelopen jaar nog nauwelijks, omdat we meer in concertzalen en theaters spelen. En dat vind ik erg leuk.

Over het algemeen voelt het spelen op een danssalon als veel minder gewaardeerd. Soms ben je niet meer dan het muzikale behangetje en merk je dat de aandacht plotseling totaal verandert, als 'dat bekende danspaar' plotseling de dansvloer opkomt: alle dansers gaan naar de zijkant, de spot gaan aan, muziek wordt extra luid gedraaid en het danspaar zwiert in een immense stille zaal voorbij. Daarna barst iedereen uit in gejuich. Dan merk je waar de aandacht van de dansers op gericht is. Logisch, want wij muzikanten zijn natuurlijk veel meer op de muziek gericht en hebben bij de muziek juist: 'Aah, wat mooi.' Botsende culturen misschien, maar goed, ik weet dat lang niet iedereen daar last van heeft hoor.

In buitenlandse recensies lees ik wel eens dat wij met Tango Dorado 'Argentijnse klinken dan welk orkest ook.' Grappig en ook een mooi compliment. Waarom we nog nooit zijn uitgenodigd om op een van de avonden van Tango Magia te spelen, is mij dan ook een raadsel.

Een onderdeel van de prijs is dat de winnende composities professioneel mogen worden opgenomen. Dat schept mogelijkheden: "*Aquí* wordt door Christiaan van Hemert gearrangeerd voor de Dorado-bezetting. En daar ben ik heel blij mee, want ik vind het echt een nummer voor een orkest als het onze. Ik heb al vaker de wens uitgesproken om dit stuk met Tango Dorado uit te voeren. *Te quiero* wordt een leuk experiment: ik heb José Rivero gevraagd om er een tekst op te schrijven en het nummer te zingen. Ook van de wals maakt Christiaan een bewerking voor Tango Dorado. Ik ben benieuwd hoe de tekst en deze gezongen versie er dan uit komt te zien. Hoe hij zingt, is zo aangrijpend mooi, dat ik er op vertrouw dat *Te quiero* een wereldwals kan worden. De drie andere nummers,

Candombe Nocturno, Tamba en *Tibor Tango*, blijven in de dezelfde bezetting als

Trio Tangata

ik ze heb geschreven: in een arrangement voor Trio Tangata. Ik houd zelf erg van een trio bezetting als deze: bandonéon (Jacqueline Edeling), contrabas (Maaïke Wierda) en piano.

Wat zijn je plannen ná de Choclo?

Volgend seizoen gaan we toeren met Jenny Arean, met wie we vorig jaar al mee hebben gespeeld. Dat belooft ook een heel mooi programma te worden. Als er iemand in Nederland een stem heeft die past bij tangomuziek, is het haar warme diepe stem wel. En verder ben ik nog vol van de opnames die wij met Trio Tangata hebben gemaakt voor onze eerste cd.

Wat ik nu nog wens en hoop: einde-

lijk naar Argentinië en daar spelen. Zowel met Tango Dorado, als met Trio Tangata. Als ik dat -met deze prijs- dichterbij kan halen, is dat prachtig. ■